

Traad og Tobbærk, Struestikker, almindelige Jærnsjenge og Pighegnstraad nedsat fra $6\frac{1}{4}$ Dre til 2 Dre eller ca. 70 pCt. Saa komme vi til den store Jærnvareposition, der have vi Bolte, Spiger, Søm, tyndere Ræder, Dampfedler, Ambolte, Vognaksler, Pløve, Harver og lignende, støbte, ikke emballerede Kogekar, almindelige Øvne og Komsurer etc. nedsatte fra $2\frac{1}{6}$ til $1\frac{1}{2}$ Dre eller ca. 30 pCt., en Mængde almindelig Smede- og Støbegods, Bægte, alle Slags Værktøj, simplere Knive, Laase, Saks, Møbel- og Bygningsbeslag, Jldtøj, Rander, Bakker, Kogekar, Spande etc., Spyttebakker, Strugejern fra $6\frac{1}{4}$ til 5 Dre. Derimod ere nogle finere Varer, som f. Eks. Bisittkortstaale, Dysestager, finere Lomme- og Bordknive, Naale, satte op fra $6\frac{1}{4}$ til 10 Dre. Simple lakerede Varer ere nedsatte fra 33 til 10 Dre, og nogle finere fra 33 til 25 Dre. Skibe, som nu fortoldes med 3 pCt., foreslaas fri. Møllestene, som nu fortoldes efter temmelig udviklede Tarriffer, ere fri. Tommer, Planter og Brædder af Naaletræ ere nedsatte fra 8 til 5 Dre pr. Kubikfod eller med 37 pCt., Løvtræ nedsettes med henholdsvis 50 å 25 pCt., Tommer, Brædder, Staver etc. af Løvtræ fra 8 til 6 Dre eller 25 pCt., tilpasset Hus- og Bygningstrømmer, hølvede eller pløjede Brædder etc., baade af Naaletræ og af Løvtræ fra $12\frac{1}{2}$ til 9 Dre eller ca. 30 pCt.; Tagspann ca. 40 pCt. Nedsættelse, alle Møbelnederprodukter fra $14\frac{1}{2}$ til 10 Dre eller ca. 33 pCt., andet Smede- og Drejerarbejde fra $6\frac{1}{4}$ til 5 Dre eller ca. 20 pCt., almindelige Lommeure med andre Rækker end Guld, fra 1 Kr. til 35 Dre, eller 65 pCt., Vogne fra 1,000 Kr. til 20 Kr. pr. Stk. til 5 pCt. af Værdien. Jeg vil tilføje, at disse Toldnedsættelser som Regel jo ere meget, meget større end den Nedsættelse paa Raastoffer og Produktionsfornødenheder, der finder Sted saaledes, at det er en virkelig og ret betydelig Nedsættelse. Altsaa, i saa Henseende lader det sig ikke nægte, at det, som Kommissionen er bleven enig om, og Regeringen har foreslaaet, byder en Række Fremskridt, som ere al Værd, om end selvfølgelig vi Repræsentanter for Mindretallet paa forskellige Punkter have kunnet ønske og have anset det for rigtigt at gaa ikke saa lidt videre. Men lad os nu se lidt paa den anden Side af Medaillen, paa de Forhøjelser, som Regeringen har foreslaaet i Henhold til Flertallets Indstilling. Jeg skal her ikke gaa saa meget i Enkelthederne, som ved det foregaaende, men kun nævne nogle enkelte. Der er Glasvarer, fineste Klædningsstykker, Filt hatte, Fodtøj, Handsker, Ost og forskellige andre Artfilder. Her har

Regeringen foreslaaet Forhøjelse, og der skjuler sig i de forskellige Ting, som Regeringen har foreslaaet, jo ikke saa ganske faa af de Indførselsforbud, jeg omtalte før. Et er et gammelt Indførselsforbud, det er paa Citorie. Men der er kommet et nyt til, som jeg ikke skal unblade at henlede Opmærksomheden paa, da det ellers kunde undrage sig Opmærksomheden, det er de ganske simple Papirsorter, som man nu har faaet Lov til at fortolde under den lavere Position, som er 1 Dre pr. Pund, men som nu skal gaa op til 4 Dre. Det er indrømmet fra sagtydig og interesseret Side i Kommissionen, at dette vil være omtrent ensbetydende med Indførselsforbud. Men hvad der er meget vigtigere end det, er det, at Regeringen har anset det for forvarligt i Overensstemmelse med Flertallet at bevare de ganske uforholdsmæssige Toldsatser, vi have paa netop de alleralmindeligste Manufakturvarer. Der er Nedsættelse af Tolden paa de forskellige Manufakturvarer; men der, hvor Slaget især skal staa, hvor det almindelige Forbrug ligger, er der ingen Nedsættelser eller ingen Nedsættelser af væsentlig Betydning. Navnlig gælder dette den store Udgodsposition, som man har ladet blive staaende uforandret, og det gælder den almindelige Bomuldsvarereposition, hvor man ogsaa i det væsentlige har ladet Beskyttelsen blive staaende. Ligeledes maa man sige, at Papirtolden har Regeringen vel i Overensstemmelse med Flertallet foreslaaet nedsat, men endnu at bevare en Told paa ca. 40 pCt. af Værdien, kan, forekommer det mig, ikke fra noget Synspunkt forsvares. Men hvorledes man vil forsvare det eller ikke forsvare — thi man har selvfølgelig, som man kan se i Flertalsbetænkningen, til Forsvar opstillet en Masse Betragtninger, som Mindretallet efter bedste Evne har søgt at imødegaa, skal jeg ikke trække Tiden ud med Recapitulation af, hvad ærede Medlemmer for saa vidt selv kunne læse sig til i Kommissionsbetænkningen. Der er dog imidlertid et Par Enkeltheder, som ere af stor Betydning for Bedømmelsen af det hele Forhold, og som jeg skal tillade mig at fremhæve. Man siger nemlig, at det er af Hensyn til Industrien og de derved beskæftigede Arbejderses fortsatte Eksistens, at man har ment det nødvendigt at beholde disse høje Toldsatser, og saa bliver Spørgsmaalet da dette: Er det en virkelig økonomisk, samfundsøkonomisk Binding at opretholde denne Produktion paa disse Villkaar, som den leber under, altsaa paa de Omraader, hvor Beskyttelsen er saa stor, at den nærmer sig til et Indførselsforbud? Jeg tror, at en nærmere